

Nr 258

Av herr Hansson i Skegrie m. fl., om åtgärder för att åstadkomma bärkraftiga och effektiva familj jordbruk.

(Lika lydande med motion nr 197 i Första kammaren)

Rationaliseringsverksamheten inom jordbruket skall självfallet syfta till att göra företagen så effektiva som möjligt. Företagsekonomiska undersökningar har visat, att en- och tvåfamiljsjordbruket har god konkurrenskraft gentemot större företag. Slutsatsen härav måste bli, att detta jordbruk, det egentliga bondejordbruket, även i framtiden bör vara den helt dominerande företagsformen i vårt land. För rationaliseringsverksamhetens vidkommande bör detta innebära, att det statliga stödet även i fortsättningen skall inriktas främst på familj jordbruket.

Fjölårets jordbrukspolitiska reform innebär bl. a., att statens medverkan i arbetet med jordbrukets rationalisering i princip skall avse uppbyggnad av effektiva jordbruksföretag utan begränsning till någon särskild företagsform. Härom förelåg enighet. I fråga om familj jordbrukets ställning yppade sig emellertid vissa meningsskiljaktigheter. I propositionen liksom sedan också i den socialdemokratiska utskottsreservation, som blev riksdagens beslut, var utgångspunkten, att familj jordbruken under alla förhållanden för överskådlig tid skulle komma att dominera inom det svenska jordbruket. Med denna motivering avvisades det från vårt håll framförda förslaget om att riksdagen särskilt skulle uttala, att det fortsatta arbetet för jordbrukets rationalisering i främsta hand borde inriktas på åstadkommandet av bärkraftiga familj jordbruk. Man behövde inte befara, hette det i den nämnda socialdemokratiska reservationen, att rationaliseringsinsatserna skulle komma att försvagas för de mindre storleksgrupperna inom jordbruksföretagen.

Erfarenheterna från tillämpningen av fjölårets stora riksdagsbeslut om jordbrukets rationaliseringsverksamhet är hittills knapphändiga. Uppenbart torde dock vara, att farhågorna för ett tillbakaskjutande av familj jordbruket var motiverade. Det har bl. a. i pressen redovisats planer på att ge mycket stora industriaktiebolag betydande statligt kreditstöd för s. k. fabriksproduktion av ägg och svin. Om de begränsade medel, som står till förfogande för jordbrukets rationalisering, användes med en sådan inriktning, måste givetvis familj jordbruket bli tillbakaskjutet.

Enligt vår mening är det därför anledning för riksdagen att uttala, att det

fortsatta arbetet för jordbrukets rationalisering i främsta rummet bör inriktas på åstadkommandet av bärkraftiga familjejordbruk.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala att det fortsatta arbetet för jordbrukets rationalisering i främsta hand bör inriktas på åstadkommande av bärkraftiga och effektiva familjejordbruk.

Stockholm den 23 januari 1968

Nils G. Hansson (cp)

i Skegrie

Gustaf Svensson (cp)

i Vä

Johannes Antonsson (cp)

Erik Larsson (cp)

i Norderön

Arne Persson (cp)

i Heden

Erik Grebäck (cp)

Gunnar Larsson (cp)

i Luttra

Bertil Jonasson (cp)

Tage Sundkvist (cp)

Sven Vigelsbo (cp)